

Peygamber Efendimiz ve gül gerçeđi

Mersin'den okuyucumuz: "Gülün diğer çiçekler arasında üstünlüğü nedir? Neden Peygamber Efendimiz'le (asm) bazen gül, bazen bülbül özdeşleştiriliyor?"

Peygamber Efendimizin (asm) getirdiği eşsiz mesajdan anlıyoruz ki: Güller ve sâir çiçekler Allah'ın eşsiz güzelliğini ve cemâlî isimlerini kâinâta îlân eden birer îlânnamedir, birer mektûptur, birer mektûbât-ı Samedâniyedir, güzele âşık insanoğluna birer rahmet mesajıdır, cemalperest insanlara gülen birer âyettir. Güller ve çiçekler, topraktan yürüyen ve ağacın bünyesinde derhal hayatla tanışan hayat sıfatına mazhar unsurların meyveye durmadan önceki son gülümseyişidir.

Yaratılışça ve sanatça gül, diğer çiçeklere nazaran fazlaca yaprak demetiyle sarmalanmış, kokusuyla, rengiyle, sûretiyle, duruşuyla, asâletiyile sanat-ı İlâhiyeyi vücudunda bayraklaştırmış. Bağların ve bahçelerin en latîf tebessümü. Üstad Bedüzzaman'ın ifâdesiyle, "en latîf bir yüz."1

Her bir gül bir mühür, her bir çiçek bir imzâ. Her bir mühür ve imza, gül gibi, çiçek gibi yalnız Allah'a ait olan eşsiz bir sanat hârikâsı ile insan oğluna arz edilmiş. Her bir gül, insan oğluna dostça uzatılmış, Allah'ın cemâlini ve celâlini haykıran güler yüzlü birer şahâdet parmağıdır.

Bahçeleri gülsüz, ağaçları çiçeksiz bırakmayan Fâtır-ı Hakîm, kâinât ağacını gülsüz bırakır mı? Kâinât gülünü Cennetsiz bırakır mı? İşte kâinât gülü hazret-i Muhammed'dir (asm). Kâinât gülünün insanlara müjdelediği meyve de Cennettir. Nitekim Kur'ân, kâinât ağacında her iyi davranışa mükafat olarak sonsuz bir Cennet yaratıldığının müjdesi ile doludur.

Gül ve bülbül ifadelerinde şüphesiz mecaz hakim olmuştur. Bu mecazları hakikat ile yorumlamalıdır. Her gülün bir bülbülü olduğu temsilinden ve her bülbülün gülün yaratıcısına sayısız zikirlerle hamd ettiği gerçeğinden hareket eden Bedüzzaman Hazretleri, Peygamber Efendimiz'i (asm) bülbüllerin en efdali sıfatıyla

vasıflandırıyor.² Çünkü Peygamber Efendimiz (asm) kâinâta her gülün ve her gül değerinde zerrenin zikrini okuyan ve bu zikri Allah katına arz eden bir programla gelmiş ve bu programla insanlığı ebediyen kurtarmıştır.

Hiç şüphesiz tefekkür için tüm çiçekler en az bir gül kadar bulunmaz ve eşsiz birer yüksek değer taşırlar. Tüm çiçekler rahmet-i Rahmân'ın birer gülümsemesidir. Fakat örf-ü nasta tüm bitkileri temsilen, bitkiler içinde gül, çiçekler içinde sarı çiçek meşhur olmuştur. Mâlûm, Yunus da bir ilâhîsinde sarı çiçekle hasbihal eder.

Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin, tüm güller ve çiçekler adına, bir tepeciğin eteğindeki bir sarı çiçekle ilgili tefekkürünü hatırlayalım: “Bir bahar mevsiminde, garibâne, mütefekkirâne, seyahate gidiyordum. Bir tepeciğin eteğinden geçerken parlak bir sarı çiçek nazarıma ilişti. Eskiden vatanımda ve sâir memleketlerde gördüğüm o cins sarı çiçekleri derhatır ettirdi. Şöyle bir mânâ kalbe geldi ki:

Bu çiçek kimin turrası ise, kimin sikkesi ise ve kimin mührü ise ve kimin nakışı ise, elbette bütün zemin yüzündeki o nevi çiçekler onun mühürleridir, sikkeleridir.

“Şu mühür tahayyülünden sonra, şöyle bir tasavvur geldi ki: Nasıl bir mühür ile mühürlenmiş bir mektub, o mühür, o mektubun sahibini gösterir; öyle de, şu çiçek, bir mühr-ü Rahmânîdir. Şu enva-ı nakışlarla ve mânidar nebâtât satırlarıyla yazılan şu tepecik dahi bu çiçek Sâniinin mektubudur. Hem, şu tepecik dahi bir mühürdür. Şu sahrâ ve ova bir mektub-u Rahmânî hey'âtını aldı.

“İşbu tasavvurdan şöyle bir hakikat zihne geldi ki: Nasıl bir mühür ile mühürlenmiş bir mektub; o mühür, o mektubun sahibini gösterir. Öyle de; şu çiçek, bir mühr-ü Rahmanîdir. Şu enva'-ı nakışlarla ve manidar nebatat satırlarıyla yazılan şu tepecik dahi, bu çiçek Sâniinin mektubudur. Hem şu tepecik dahi bir mühürdür. Şu sahra ve ova bir mektub-u Rahmanî hey'âtını aldı. İşbu tasavvurdan şöyle bir hakikat zihne geldi ki: Her bir şey, bir mühr-ü Rabbanî hükmünde bütün eşyayı kendi Hâlıkına isnad eder. Kendi kâtibinin mektubu olduğunu isbat eder. İşte her bir şey, öyle bir pencere-i tevhiddir ki, bütün eşyayı bir Vâhid-i Ehad'e mal eder. Demek her bir şeyde, hususan zîhayatlarda öyle hârika bir nakış, öyle mu'cizekâr bir san'at var ki: Onu öyle yapan ve öyle manidar nakşeden, bütün eşyayı yapabilir ve bütün eşyayı yapan, elbette O olacaktır. Demek bütün eşyayı yapamayan, bir tek şeyi icad edemez.³

Dipnotlar:

- 1- Sözlere, s. 319.
- 2- Sözlere, s. 320.

3- Sözlər, s. 623.